VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Finansów Publicznych**
(nr 64)
z dnia 4 lipca 2012 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Finansów Publicznych (nr 64)

4 lipca 2012 r.

Komisja Finansów Publicznych, obradująca pod przewodnictwem poseł **Krystyny Skowrońskiej (PO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

- Rozpatrzenie opinii komisji sejmowych o sprawozdaniu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2011 r. (druk nr 447):

1. Opinii Komisji do Spraw Unii Europejskiej o:

a) części budżetowej 45 – Sprawy zagraniczne i członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej – dział 750, w zakresie rozdziału 75076 – Przygotowanie i sprawowanie przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej,

b) części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie pozycji 8, 51,

c) części budżetowej 84 – Środki własne Unii Europejskiej, – wydatki.

2. Opinii Komisji Spraw Zagranicznych o:

a) części budżetowej 45 – Sprawy zagraniczne i członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej,

- dochody i wydatki,

- dotacje podmiotowe i celowe,

- wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych,

b) części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie pozycji 31,

c) państwowej osoby prawnej – Polski Instytut Spraw Międzynarodowych.

3. Opinii Komisji Zdrowia o:

a) części budżetowej 66 – Rzecznik praw pacjenta,

- dochody i wydatki,

- wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych,

b) części budżetowej 46 – Zdrowie,

- dochody i wydatki,

- dotacje podmiotowe i celowe,

- wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych,

c) części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie pozycji 49,

d) części budżetowej 85 – Budżety wojewodów ogółem, w zakresie działu 851 – Ochrona zdrowia,

- dochody i wydatki,

- dotacje podmiotowe i celowe,

- wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych,

e) państwowym funduszu celowym – Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych,

f) instytucjach gospodarki budżetowej:

- Profilaktyczny Dom Zdrowia w Juracie,
- Wydawnictwo Edukacyjne Parpamedia,
g) państwowej osobie prawnej – Agencja Oceny Technologii Medycznych.

W posiedzeniu udział wzięli: **Hanna Majszczyk** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Beata Stelmach** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Cezary Rzemek** podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Krystyna Barbara Kozłowska** rzecznik praw pacjenta wraz ze współpracownikami, **Dariusz Zielecki** zastępca dyrektor Departamentu Administracji Publicznej oraz **Marek Trosiński** zastępca dyrektora Departamentu Zdrowia w Najwyższej Izbie Kontroli wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Ksenia Angierman-Kozielska, Michał Nowak, Mariusz Pawełczyk, Monika Żołnierowicz-Kasprzyk** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych, **Adam Niewęgłowski** – legislator z Biura Legislacyjnego, **Zofia Springer** – kierownik zespołu w Biurze Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji Finansów Publicznych. Stwierdzam kworum.

Porządek dzisiejszego posiedzenia Komisji przewiduje rozpatrzenie opinii Komisji do Spraw Unii Europejskiej, Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Zdrowia o sprawozdaniu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2011 r. z druku sejmowego nr 447, w zakresie właściwych części budżetowych. Mam pytanie do państwa posłów. Czy są uwagi do porządku dziennego?

Wobec niezgłoszenia wniosków do porządku dziennego stwierdzam jego przyjęcie.

Bardzo serdecznie witam podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów panią Hannę Majszczyk, a także panią Beatę Stelmach podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Witam panie minister. Pozostałych naszych gości proszę uprzejmie o podpisanie się na liście obecności, abym mogła państwa przywitać. W posiedzeniu Komisji uczestniczą również przedstawiciele Najwyższej Izby Kontroli, których bardzo serdecznie witam. Będą oni przedstawiać swoje opinie do poszczególnych części budżetowych.

Rozpoczynamy realizację porządku dziennego. Rozpatrujemy opinie komisji sejmowych. Posłowie, członkowie Komisji Finansów Publicznych otrzymali opinie komisji oraz opracowania Biura Analiz Sejmowych. Jednocześnie informuję, że wszystkie materiały są dostępne w wersji elektronicznej na iPadach. Przypominam państwu posłom o uruchomieniu folderu zawierającego te materiały. W przyszłym tygodniu materiały będą dostarczane w ten sposób, bez konieczności powielania dużej liczby materiałów na papierze. Mam nadzieję, że ta forma będzie państwu ułatwiała pracę. Będą państwo mieli możliwość wcześniejszego dostępu do materiałów.

Rozpatrywanie opinii komisji sejmowych sprawozdaniu z wykonania budżetu będzie się odbywało w następującym porządku: wystąpienie posła referenta komisji branżowej, wystąpienie posła koreferenta z ramienia Komisji Finansów Publicznych, wystąpienie przedstawiciela Najwyższej Izby Kontroli, następnie pytania państwa posłów, odpowiedzi przedstawicieli dysponentów części budżetowych oraz dyskusja.

W pierwszej części posiedzenia rozpatrzymy opinię Komisji do Spraw Unii Europejskiej o części budżetowej 45 – Sprawy zagraniczne i członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, o części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie pozycji 8 i 51, oraz części budżetowej 84 – Środki własne Unii Europejskiej, wydatki. Opinię o tych częściach referuje przedstawiciel Komisji do Spraw Unii Europejskiej pan poseł Łapiński. Koreferat w imieniu Komisji Finansów Publicznych wygłosi pan poseł Michał Jaros. Pan poseł Marek Łapiński. Bardzo proszę panie pośle.

Poseł Marek Łapiński (PO) – spoza składu Komisji:

Szanowna pani przewodnicząca, pani minister, panie i panowie posłowie, mam przyjemność zaprezentować w imieniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej opinię o sprawozdaniu z wykonania ustawy budżetowej w 2011 r. w części 45, jeżeli chodzi o rozdział 75076 dotyczący przygotowania i sprawowania przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej, a także w części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie poz. 8 i 51, a także w części budżetowej 84 – Środki własne Unii Europejskiej.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej w trzech pozycjach wydała pozytywną opinię. Warto jednak podać kilka danych z tego sprawozdania. Jeżeli chodzi o sprawozdanie z przygotowania i sprawowania przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej, to w tym zakresie w ramach rozdziału 75076 zaplanowano na ten cel 118.700 tys. zł, a wydano 90.100 tys. zł, co stanowi niecałe 76% wykonania. Moglibyście państwo być w tym zakresie nieusatysfakcjonowani, że nie wydano tych środków. Jednakże były to wydatki związane z prowadzeniem prezydencji. Myślę, że fakt, iż w sensie gospodarowania środkami finansowymi wydano mniej, jest godny pochwalenia.

Nie wydano środków z zakresu politycznego, na uroczystość podpisania traktatu akcesyjnego z Chorwacją, a także odłożono zorganizowanie dodatkowego spotkania ministrów spraw zagranicznych. Z politycznego punktu widzenia faktem jest, że grudniowe spotkanie Rady Unii Europejskiej nie odbyło się w Warszawie, ale w Brukseli. Pamiętamy, jaka wtedy była sytuacja. Odbywała się debata o Unii Europejskiej i o jej finansach. Stąd wzięła się ta decyzja. Jednakże warto podkreślić, że zaoszczędzono środki na usługi tłumaczeniowe, na catering, na kolację. W wyniku postępowań o zamówienia publiczne zaoszczędzono środki na produkcję gadżetów. Stąd ta część i rozdział 75076 zostały ocenione pozytywnie.

Jeżeli chodzi o rezerwy celowe, to są to środki w budżecie państwa, które są przekazywane przez Unię Europejską do wykorzystania na realizację programów unijnych. W tym zakresie Komisja nie wniosła zastrzeżeń. Jeśli chodzi o środki własne Unii Europejskiej, to warto zwrócić tu uwagę na kwoty, które wpłaciliśmy do budżetu Unii Europejskiej. Jest to niecałe 15.000.000 tys. zł. W 2011 r. otrzymaliśmy prawie 58.000.000 tys. zł. Widzimy, jak ta składka 14.700.000 tys. zł przekłada się na zysk w postaci prawie 58.000.000 tys. zł, które wpłynęły sie na wykonanie zadań związanych z realizacją programów unijnych w naszym kraju i funkcjonowaniem różnego rodzaju projektów. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo panu posłowi. Teraz poseł koreferent. Pan poseł Michał Jaros.

Poseł Michał Jaros (PO):

Szanowna pani przewodnicząca, pani minister, wysoka Komisjo, oczywiście jestem koreferentem Komisji Finansów Publicznych. Mam przedstawić Komisji swoją opinię do opinii Komisji do Spraw Unii Europejskiej w części budżetowej 45 – Sprawy zagraniczne i członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej – dział 750, części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie pozycji 8 i 51 oraz części budżetowej 84 – Środki własne Unii Europejskiej – wydatki.

W części 45 budżetu – Sprawy zagraniczne i członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, w dziale 750, w rozdziale 75076 – Przygotowanie i sprawowanie przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej, zaplanowano kwotę 111.500 tys. zł. Środki te dotyczyły realizacji projektu wieloletniego pod nazwą „Przygotowanie, obsługa i sprawowanie przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w drugiej połowie 2011 r.”. W efekcie plan po zmianach w części 45, w rozdziale 75076 wyniósł 118.700 tys. zł. Ten plan, z uwagi na niepełne wykorzystanie środków, został wykonany w kwocie 90.100 tys. zł, co stanowiło 75,9% zmienionego budżetu. Niewydatkowane środki zostały objęte blokadą w łącznej kwocie 6100 tys. zł.

Powiem teraz o części budżetowej 83 – Rezerwy celkowe, w zakresie poz. 8 i 51. Przede wszystkim w rezerwie celowej w poz. 51 ujęto na ten cel środki w kwocie 33.000 tys. zł, z czego w trakcie roku przekazano do Ministerstwa Spraw Zagranicznych kwotę 7200 tys. zł, a resztę do pozostałych dysponentów budżetu. W części budżetowej

84 – Środki własne Unii Europejskiej, zaplanowano w ustawie budżetowej na 2011 r. kwotę 15.656.400 tys. zł. Wydatki te przeznaczone były na sfinansowanie środków własnych Unii Europejskiej, zwanych potocznie składką wpłacaną do budżetu Unii Europejskiej. Kwota ujęta w ustawie budżetowej obliczona została przy uwzględnieniu projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na 2011 r., przedłożonego w czerwcu 2010 r., w którym znalazła się kwota 128.655.400 tys. euro. Ostatecznie wysokość tego budżetu została ograniczona do kwoty 125.105.800 tys. euro, co miało wpływ na wysokość płaconej składki.

Zrealizowane w 2011 r. wydatki stanowiły 96,6% planu po zmianach i składały się na nie w szczególności:

1) wpłata obliczona zgodnie z metodologią Unii Europejskiej na podstawie dochodu narodowego brutto – 10.283.400 tys. zł,

2) wpłata obliczona zgodnie z metodologią Unii Europejskiej na podstawie podatku od towarów i usług – 2.148.900 tys. zł,

3) wpłata z tytułu udziału w opłatach celnych i rolnych – 1.393.900 tys. zł,

4) wpłata z tytułu opłat cukrowych – 53.900 tys. zł,

5) wpłata z tytułu finansowania rabatu brytyjskiego – 755.900 tys. zł,

6) wpłata z tytułu finansowania mechanizmu korekcyjnego na rzecz Niderlandów i Szwecji – 96.000 tys. zł.

Składka wpłacona do budżetu Unii Europejskiej była o 2,7% wyższa niż w 2010 r. i ponad dwukrotnie wyższa niż w roku, w którym Polska przystąpiła do Unii Europejskiej. Udział wydatków na składkę w wydatkach budżetu ogółem zwiększył się do 4,9%, natomiast w relacji do Produktu Krajowego Brutto ustabilizował się na poziomie 1%. O tych 3 częściach budżetowych Komisja do Spraw Unii Europejskiej wyraziła opinię pozytywną. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo. Teraz przedstawiciele Najwyższej Izby Kontroli. Bardzo proszę panie dyrektorze.

Zastępca dyrektor Departamentu Administracji Publicznej Dariusz Zielecki:

Dariusz Zielecki, wicedyrektor Departamentu Administracji Publicznej w Najwyższej Izbie Kontroli. Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, jeżeli chodzi o ocenę w zakresie części 45, to była to ocena pozytywna, z tym, że należy podkreślić, iż jest to ocena za całą część 45. Natomiast budżet szczegółowy w ramach rozdziału 75076 nie był objęty jakimś szczególnym badaniem. Warto jednak podkreślić, że kontrola próby wydatków nie stwierdziła nieprawidłowości. Nie stwierdziliśmy również nieprawidłowości, jeżeli chodzi o wydatkowanie środków przeniesionych do części 45 z rezerw celowych. Zostały one wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem.

Jeżeli chodzi o część 84 – Środki własne Unii Europejskiej, to tu ocena jest także pozytywna. Ta ocena wynika ze szczegółowego badania wszystkich wydatków poniesionych w tej części. Na tej podstawie ustalono, że środki zostały przeznaczone na sfinansowanie polskiej składki celowo, w prawidłowej wysokości oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami. Nie mieliśmy również zastrzeżeń do sprawozdawczości sporządzanej w ramach systemu kontroli środków własnych Unii Europejskiej. Sprawozdania były przekazywane do Komisji Europejskiej w obowiązujących terminach. W stosunku do jednego sprawozdania stwierdziliśmy opóźnienie ponad miesięczne, jednak wynikało to z obiektywnych przyczyn, niezależnych od Ministerstwa.

Jeżeli chodzi o sprawozdawczość budżetową, to Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie zaopiniowała te sprawozdania. Ta opinia wynika z badania wiarygodności ksiąg rachunkowych oraz przeniesień danych z ksiąg do tych sprawozdań. Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że te sprawozdania przedstawiają prawdziwy obraz dochodów i wydatków oraz stanu zobowiązań. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy są uwagi i pytania pań i panów posłów? Nie widzę.

Stwierdzam, że zrealizowaliśmy punkt pierwszy porządku posiedzenia.

Przechodzimy do punktu drugiego. Przedtem chciałabym jeszcze przywitać uczestniczącą w naszym posiedzeniu panią Krystynę Barbarę Kozłowską rzecznika praw pacjenta. Witam pani minister. Przechodzimy do omówienia opinii Komisji Spraw Zagranicznych o części budżetowej 45 – Sprawy zagraniczne i członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (dochody i wydatki, dotacje podmiotowe i celowe, wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych), o części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie pozycji 31, oraz o państwowej osobie prawnej – Polski Instytut Spraw Międzynarodowych. W imieniu Komisji Spraw Zagranicznych opinię zreferuje pan poseł Marek Krząkała. Koreferentem jest pan poseł Zbigniew Matuszczak. Bardzo proszę panów posłów.

Poseł Marek Krząkała (PO) – spoza składu Komisji:

Bardzo dziękuję pani przewodnicząca. Komisja Spraw Zagranicznych na posiedzeniu w dniu 27 czerwca br. rozpatrzyła sprawozdanie z wykonania budżetu za 2011 r. w części budżetowej 45 – Sprawy zagraniczne i członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Budżet realizował cele zawarte w dokumencie „Założenia polskiej polityki zagranicznej na 2011 r." przedstawionym w marcu 2011 r. w Sejmie.

Dochody zrealizowano w kwocie 226.000 tys. zł, co stanowiło 198% planu. Wydatki wyniosły 1.823.000 tys. zł, co stanowiło 95,1% planu po zmianach. Zwiększenie dochodu wynikało m.in. ze zmian kursu złotego i niemożliwości przewidzenia wpływów na etapie planowania. Chodzi tu o wpływy ze zwrotu wydatków poniesionych w latach ubiegłych, czy o niewykorzystane środki dochodów własnych.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie oceniła wykonanie budżetu. Wydatki były wykonywane w sposób celowy, rzetelny i gospodarny, aczkolwiek Najwyższa Izba Kontroli zwraca uwagę na niewykonanie 2 z 5 wniosków pokontrolnych, dotyczących rzetelnego planowania zadań inwestycyjnych. W odpowiedzi na zalecenia Najwyższej Izby Kontroli Ministerstwo Spraw Zagranicznych poinformowało, że do każdej dużej inwestycji będzie opracowane studium wykonalności i powołany zostanie kierownik projektu, co pozwoli uniknąć w przyszłości problemów. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Poproszę pana posła koreferenta. Pan poseł Zbigniew Matuszczak. Bardzo proszę panie pośle.

Poseł Zbigniew Matuszczak (SLD):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, szanowni państwo, jak powiedział mój poprzednik, Komisja Spraw Zagranicznych pozytywnie zaopiniowała sprawozdanie z wykonania budżetu państwa za 2011 r. w części 45 oraz w części 83 – Rezerwy celowe. Podobną, pozytywną opinię o obu częściach wyraziła wcześniej Najwyższa Izba Kontroli. Plan dochodów zrealizowano w 198%, natomiast wydatki budżetowe w 95%. Dyskusja dotyczyła głównie pracy merytorycznej resortu oraz placówek merytorycznych, dlatego nie będę się odnosił do tych kwestii.

Natomiast w sprawach budżetowych uwagę zwracano głównie na niższe od planowanych wykonanie dochodów ze sprzedaży składników majątkowych, niepełne zrealizowanie planu inwestycyjnego i niepełne wykorzystanie środków Unii Europejskiej w zakresie działania Ministerstwa Spraw Zagranicznych, ale sprawy te zostały wyjaśnione przez pracowników Ministerstwa. Jak wspomniałem, Komisja pozytywnie zaopiniowała sprawozdanie. Rekomenduję Komisji Finansów Publicznych pozytywne zaopiniowanie sprawozdania Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo. Poproszę o opinię Najwyższej Izby Kontroli. Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora departamentu w NIK Dariusz Zielecki:

Dziękuję bardzo. Jeszcze raz Dariusz Zielecki. Jak już wspomniałem, ocena wykonania budżetu w części 45 była pozytywna. Warto zaznaczyć, że w ocenie tej uwzględniono oprócz wyników kontroli przeprowadzonej w Ministerstwie, także wyniki kontroli

prowadzonych w 4 placówkach zagranicznych Ministerstwa Spraw Zagranicznych, tj. w Ambasadach Rzeczypospolitej Polskiej w Budapeszcie, Pekinie i Wiedniu oraz w Konsulacie Generalnym Rzeczypospolitej Polskiej w Sankt Petersburgu. Przedmiotem kontroli w tych placówkach było ich funkcjonowanie w zakresie gospodarki finansowo-inwestycyjnej. Szczegółowemu badaniu poddano kwotę 522 tys. zł dochodów i prawie 96.000 tys. zł wydatków. Badanie wykazało, że dochody rzetelnie zaplanowano i zrealizowano, a wydatków – jak już podkreślali panowie posłowie – dokonywano w sposób celowy i gospodarny.

Te zastrzeżenia, które – co trzeba podkreślić – nie wpłynęły na obniżenie ogólnej oceny pozytywnej, dotyczyły przede wszystkim – jak już wcześniej wspomniano – nierzetelnego planowania zadań inwestycyjnych, nierzetelnego sporządzenia wykazu jednostek, którym udzielano dotacji oraz wewnętrznego obiegu dokumentów księgowych. Po prostu były opóźnienia w przekazywaniu dokumentów księgowych z komórek merytorycznych do komórki finansowo-księgowej.

Jeżeli chodzi o sprawozdawczość, to opinia o rzetelności i prawidłowości rocznych sprawozdań jest pozytywna. Najwyższa Izba Kontroli uznała, że zostały one sporządzone prawidłowo na podstawie sprawozdań jednostkowych podległych dysponentów, a jednostkowe sprawozdanie Ministerstwa Spraw Zagranicznych na podstawie danych wynikających z ewidencji księgowej. Sprawozdania przedstawiają prawdziwy obraz dochodów i wydatków.

Zwróciliśmy także uwagę i opisujemy to w naszej informacji o wynikach kontroli, na wdrażanie budżetu w układzie zadaniowym. Jest to inna kontrola, kontrola okołobudżetowa. Jednak w tej informacji również te dane zostały ujęte. Nieprawidłowości ujawnione w wyniku kontroli prawidłowości wdrażania budżetu w układzie zadaniowym polegały głownie na sporządzaniu niekompletnych zestawień planistycznych BZ oraz ustalaniu mierników zadań i podzadań, które nie spełniały obowiązujących wymogów. Ponadto Najwyższa Izba Kontroli zwróciła uwagę, że sam sposób wdrażania budżetu zadaniowego w zbyt dużym stopniu zależny od ministra finansów, a nie od ministra spraw zagranicznych, nie prowadzi do celu, jakim jest poprawa efektywności zarządzania środkami publicznymi. Informacja o kontroli wdrażania budżetu w układzie zadaniowym została przekazana wysokiej Izbie. Mamy nadzieję, że będziemy mieli jeszcze okazję, żeby szczegółowo zaprezentować wyniki tej kontroli w ramach jakiegoś innego posiedzenia Komisji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Kto z pań i panów posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę.

Zatem stwierdzam, że zrealizowaliśmy drugi punkt porządku dzisiejszego posiedzenia Komisji, dotyczący opinii Komisji Spraw Zagranicznych.

Za chwilę ogłoszę krótką przerwę, gdyż uzgodniliśmy to z ministrem zdrowia. Pan minister zdrowia jest już w drodze na posiedzenie Komisji. Chciałabym również poinformować panie i panów posłów, że po przybyciu pana ministra, co nastąpi dosłownie za parę minut, odbędzie się również posiedzenie Komisji Finansów Publicznych o godz. 18.00. To posiedzenie odbędzie się w sali nr 106. Taki komunikat na pewno do państwa dojdzie. Jest tu większy komfort, gdyż jest klimatyzacja. Naszym gościom chciałabym bardzo serdecznie podziękować za uczestniczenie w tej części posiedzenia Komisji. Czy pani minister chciała zabrać głos? Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Beata Stelmach:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, w imieniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych chciałabym bardzo podziękować za decyzję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękujemy również. Ogłaszam dwuminutową przerwę.

[Po przerwie]

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Szanowni państwo, kończymy przerwę. Przechodzimy do realizacji punktu trzeciego porządku dzisiejszego posiedzenia, który dotyczy opinii Komisji Zdrowia o części budżetowej 66 – Rzecznik praw pacjenta, o części budżetowej 46 – Zdrowie, o części budżetowej 83 – Rezerwy celowe, w zakresie pozycji 49, o części budżetowej 85 – Budżety wojewodów ogółem, w zakresie działu 851 – Ochrona zdrowia, a także o państwowym funduszu celowym – Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych, o instytucjach gospodarki budżetowej – Profilaktyczny Dom Zdrowia w Juracie oraz Wydawnictwo Edukacyjne Parpamedia – oraz o państwowej osobie prawnej – Agencja Oceny Technologii Medycznych.

W tej części posiedzenia witam podsekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia pana ministra Cezarego Rzemka. W posiedzeniu uczestniczy także pani Krystyna Barbara Kozłowska rzecznik praw pacjenta.

Ustaliliśmy w tej części, że referat wygłosi przedstawiciel Komisji Zdrowia, a koreferat przedstawiciel Komisji Finansów Publicznych. Chciałabym państwu posłom zaproponować, aby w tym przypadku – jak ustaliliśmy – przedstawicielem Komisji Zdrowia był pan poseł Andrzej Orzechowski. Ustalonym koreferentem był pan poseł Grzegorz Sztolcman, który przestał być członkiem Komisji Finansów Publicznych. Jeżeli będzie akceptacja państwa posłów, to koreferat przedstawi pan poseł Andrzej Orzechowski, który jest również członkiem Komisji Finansów Publicznych. Potraktujemy to wystąpienie, jako referat i koreferat. Jeżeli pan poseł potrafi, a myślę, że tak, w tej części, która dotyczy Komisji Zdrowia, przedstawi to, do czego upoważniła go Komisja Zdrowia. Jeżeli poza tym pan poseł będzie chciał podzielić się z nami uwagami do tej części budżetowej, to bardzo proszę.

Po pierwsze, chciałabym zapytać państwa, czy jest zgoda na to, żeby te dwie funkcje, przedstawiciela Komisji Zdrowia i koreferenta, wypełniał pan poseł Andrzej Orzechowski? Sprzeciwu nie słyszę. A zatem panie pośle, bardzo proszę.

Poseł Andrzej Orzechowski (PO):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, państwo ministrowie, szanowni goście, wysoka Komisjo. Komisja Zdrowia w poprzednim tygodniu przez dwa dni pracowała nas sprawozdaniem z wykonania budżetu, o których mówiła pani przewodnicząca. Komisja Zdrowia przyjęła opinię pozytywną.

Może w kilku zdaniach odniosę się do efektów w zdrowiu. Szeroko rozumiany budżet zdrowia zawiera się głownie w 4 obszarach. Część 46 – Zdrowie, obsługiwana jest głownie przez Ministerstwo Zdrowia. Drugi obszar, to obszar obsługiwany przez rzecznika praw pacjenta. Trzeci, to dochody i wydatki wojewodów. Czwarty, to wydatki z Funduszu Pracy. Poza tym, oczywiście, występują tu rezerwy i tzw. gospodarka pozabudżetowa.

Najpierw powiem o części 46. Dochody wyniosły blisko 180.000 tys. zł. Były wyższe od planu o 28%. Były także wyższe od wykonania z roku poprzedniego, czyli z 2010 r. Wtedy były na poziomie 151.000 tys. zł. Najwyższe dochody wystąpiły przy dopuszczaniu do obrotu leków i produktów leczniczych. Było to prawie 160.000 tys. zł. Jeśli chodzi o wydatki, to wydatki w tej części wyniosły 4.524.000 tys. zł. W ujęciu procentowym stanowiły one 98,6%. Wydatki były tu wyższe o ponad 400.000 tys. zł w stosunku do 2010 r., a z tego wydatki majątkowe stanowiły 896.000 tys. zł, czyli 1/5, a wydatki bieżące 3.470.000 tys. zł. Największy udział w wydatkach stanowi tradycyjnie kształcenie w wyższych szkołach medycznych – 1.375.000 tys. zł. Na drugim miejscu w ujęciu działowym jest pozostała działalność – 850.000 tys. zł. Pod tą pozostałą działalnością kryje się przede wszystkim finansowanie 14 jednostek budżetowych – blisko 700.000 tys. zł. Są tu takie jednostki budżetowe, jak m.in. Bank Tkanek Oka, czy Centrum Systemów Informacyjnych Ochrony Zdrowia. Wśród tych wydatków w pozostałej działalności były jeszcze np. wydatki na zakup preparatów do obowiązkowych szczepień ochronnych – 88.000 tys. zł.

Na trzeciej pozycji wśród wydatków w części 46 są programy profilaktyki zdrowotnej – 788.000 tys. zł. Realizowanych jest 12 programów, w tym takie, jak zwalczania

chorób nowotworowych, leczenia i profilaktyki chorób sercowo-naczyniowych, rozwoju medycyny transplantacyjnej, czy przeciwdziałania chorobom cywilizacyjnym. Na czwartym miejscu są wydatki szpitali klinicznych – 572.000 tys. zł. Na piątym świadczenia wysokospecjalistyczne – 309.000 tys. zł. Wśród świadczeń wysokospecjalistycznych może należy podkreślić operacje wad serca – 172.000 tys. zł, przeszczepy wątroby – 52.000 tys. zł, operacje wad wrodzonych serca i wielkich naczyń u dzieci do 1 roku życia – 21.500 tys. zł. Oczywiście, te wielkości zostały zaprezentowane w tabeli w sprawozdaniu Ministerstwa Zdrowia, ale może jednak tylko przypomnę, że było 259 przeszczepień wątroby, 80 przeszczepień serca, natomiast 9010 operacji wad serca i 1207 operacji wad wrodzonych serca u dzieci. Dynamika w świadczeniach wysokospecjalistycznych w ciągu ostatnich kilku lat jest naprawdę duża.

Może jeszcze w takich kwestiach, które są trochę odmienne niż w latach poprzednich. Zwraca uwagę zdecydowanie niższa kwota wydatków na ratownictwo medyczne – 77.000 tys. zł, ale jest to efekt zakończenia dużych zakupów inwestycyjnych, w tym śmigłowców i symulatorów lotu, które zostały zakupione wcześniej. Teraz zasadniczo są realizowane wydatki bieżące, a te śmigłowce już służą pacjentom. Wśród wydatków majątkowych 418.000 tys. zł poszło na realizację 7 inwestycji budowlanych o charakterze wieloletnim. Efekty rzeczowe tych inwestycji są też opisane w sprawozdaniu Ministerstwa. Są one też detalicznie rozpatrywane przez podkomisję do spraw monitorowania budżetu Komisji Finansów Publicznych. Największe wydatki zostały tu poniesione w Akademickim Centrum Kliniczno-Innowacyjno-Dydaktycznym w Gdańsku – 256.000 tys. zł. W jednej z planowanych inwestycji nie było wydatków, ze względu na protesty ekologiczne. Mowa tu o planach budowy nowej siedziby szpitala uniwersyteckiego w Krakowie.

Jeśli chodzi o rezerwy celowe, to planowano rezerwę celową w wysokości 976.000 tys. zł. Z tego wydano 544.500 tys. zł na realizację programu wieloletniego „Wsparcie samorządów terytorialnych w działaniach stabilizujących system ochrony zdrowia”, w tym także na spłatę zobowiązań publicznoprawnych i cywilnoprawnych przejętych po likwidowanych zakładach opieki zdrowotnej, jak również w przypadku spłacających zobowiązania na inne zadania własne samorządów terytorialnych, w tym remonty i zakupy inwestycyjne. Natomiast inne wydatki z rezerwy celowej, to 78.000 tys. zł na leczenie antyretrowirusowe osób z HIV, 90.000 tys. zł na realizację programu leczenia hemofilii i blisko 11.000 tys. zł na realizację programu szczepień ochronnych.

Z rezerwy nie wykorzystano 266.000 tys. zł na wsparcie podmiotów tworzących spółki kapitałowe, przekształcających samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, w związku z dość długotrwałą procedurą przekształceń. O wejścia w życie ustawy, która umożliwia te przekształcenia, czyli od 1 lipca 2011 r. było stosunkowo mało czasu, aby przeprowadzić te procedury i skorzystać z tych środków. Myślę, że pewnie te środki zostaną wykorzystane w latrach następnych.

W obszarze wojewodów dochody osiągnęły 125.000 tys. zł. Plan był na poziomie 120.000 tys. zł zatem, jeśli chodzi o planowanie w tym obszarze, jest dobrze. Wydatki wyniosły 3.828.500 tys. zł, w tym dotacje i subwencje 2.879.000 tys. zł. Były tu wydatki na ratownictwo medyczne, na składki na ubezpieczenia zdrowotne osób nieuprawnionych, nieubezpieczonych i na usuwanie klęsk żywiołowych. Wydatki w kwocie 888.000 tys. zł, to wydatki jednostek budżetowych, a w tym w szczególności na Inspekcję Sanitarną i na Inspekcję Farmaceutyczną.

Jeśli chodzi o trzeci obszar – Rzecznik praw pacjenta – to wydatki były na poziomie 6962 tys. zł. W 2010 r. te wydatki były na poziomie 5742 tys. zł, więc jest tu dynamika 123,5%. Wśród tych wydatków 74% stanowią wydatki na wynagrodzenia i pochodne. I jeszcze Fundusz Pracy. To już, tak poza wąsko rozumianym budżetem, są wydatki o charakterze pozabudżetowe. Finansowano staże podyplomowe lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych. Planowano 717.500 tys. zł, a wydatkowano, czy wykorzystano 691.500 tys. zł. Na staże podyplomowe dla 7700 lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych wydano łącznie 156.000 tys. zł. Na rezydentury wydano 527.000 tys. zł. Było 3300 umów dla ponad 12,5 tys. lekarzy.

Generalnie podsumowując wydatki w części 46 stanowiły 4.524.000 tys. zł. Wydatki u wojewodów stanowiły 3.828.500 tys. zł, wydatki rzecznika praw pacjenta to niespełna 7000 tys. zł, a Fundusz Pracy to 691.500 tys. zł. Zatem łącznie jest to 9.051.000 tys. zł. Jest to o blisko 600.000 tys. zł więcej niż w 2010 r.

Profilaktyczny Dom Zdrowia w Juracie to instytucja gospodarki budżetowej. Jego przychody to 1546 tys. zł, a koszty 1505 tys. zł, jak widać z wypracowanym zyskiem, bez dotacji z budżetu. Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych miał wpływy w wysokości ponad 20.000 tys. zł, a wydatki ponad 90 tys. zł. Tutaj może warto zauważyć, że w tym przypadku ocena Najwyższej Izby Kontroli miała charakter negatywny. Była też kwestia zastanawiania się nad tym, czy ten Fundusz jest w ogóle potrzebny, skoro wydatki nie zostały zrealizowane. Warto może nadmienić, że w tym czasie zawarto umowy na kwotę 3.200.00 tys. zł. Zapewne te wydatki zostaną zrealizowane w roku bieżącym, czyli w 2012 r., skoro umowy zostały zawarte.

Plan finansowy Agencji Oceny Technologii Medycznych. Przychody wyniosły 7947 tys. zł, a koszty 7831 tys. zł. Jak widać, tutaj też pojawia się wynik dodatni. W raporcie Najwyższej Izby Kontroli pojawiają się uwagi. Najwyższa Izba Kontroli zaopiniowała pozytywnie z zastrzeżeniami część 46 oraz część dotyczącą rzecznika praw pacjenta. Przy rzeczniku praw pacjenta pojawiają się wątpliwości, z którymi poniekąd należy się zgodzić. Uwagi dotyczą np. ograniczenia wydatków związanych z używaniem samochodów prywatnych do celów służbowych, zawierania umów zleceń, które noszą znamiona umów o pracę, czy zasadności zawierania umów cywilnoprawnych z etatowymi pracownikami Biura. Być może były to jakieś szczególne sytuacje, ale zalecenia i zastrzeżenia Najwyższej Izby Kontroli należy wziąć pod uwagę.

Były także pewne zastrzeżenia dotyczące nieprawidłowości w części 46, w tym m.in. dotyczące przekazywania dotacji samorządom w ramach programów wsparcia dla samorządów na cel, który według Najwyższej Izby Kontroli nie był zawarty w programie. Ministerstwo Zdrowia nie bardzo chce się z tym zgodzić, gdyż twierdzi, że ten cel był zawarty w programie. Druga kwestia z tych ważniejszych, dotyczy finansowania w ramach programowanych świadczeń, które nie były w wykazie świadczeń gwarantowanych. Według Najwyższej Izby Kontroli były to wydatki bez podstawy prawnej. Według Ministerstwa Zdrowia w tym przypadku istnieje odrębna podstawa prawna.

Moim zdaniem, a głównie jako przedstawiciel Komisji Finansów Publicznych mogę powiedzieć, że jeśli od strony formalnej jest spór, ale od strony merytorycznej raczej nie ma wątpliwości, że te zadania powinny być realizowane, to być może należy tak zmienić zapisy różnych uregulowań, żeby nie było tu żadnych wątpliwości od strony formalnej.

Reasumując, w szeroko rozumianym zdrowiu nastąpiło zwiększenie wydatków o ponad 600.000 tys. zł. W porównaniu do 2010 r. nastąpiła wyraźna poprawa w realizacji wydatków w stosunku do lat poprzednich. Uporządkowano planowanie dochodów i inwestycji wieloletnich. Zwiększono wydatki i efekty, szczególnie na programy profilaktyki zdrowotnej i świadczenia wysokospecjalistyczne. Ministerstwo Zdrowia i inne podległe jednostki dosyć szybko reagują na wnioski pokontrolne Najwyższej Izby Kontroli i dostosowują gospodarkę finansową do ram prawnych. Ja mam chyba tyle, zarówno ze strony jednej, jak i drugiej Komisji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo panu posłowi. Poproszę przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli o opinię do tej części budżetowej. Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Zdrowia w NIK Marek Trosiński:

Marek Trosiński wicedyrektor Departamentu Zdrowia Najwyższej Izby Kontroli. Pan poseł sprawozdawca w skrócie przedstawił wszystkie nasze zastrzeżenia dotyczące zarówno części 46 – Zdrowie, jak również rzecznika praw pacjenta. Jeżeli chodzi o część 46, to dokładnie chodzi nam o instrumentarium prawne, ponieważ nie kwestionujemy celowości dokonywania tutaj tych wydatków. Pan minister w odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne napisał, że w związku z wątpliwościami dokona stosownych zmian w przepisach prawa tak, aby nie budziły one wątpliwości.

Jeżeli chodzi o Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych, o którym Najwyższej Izby Kontroli wydała opinię negatywną, zwróciliśmy uwagę, że w okresie 2 lat funkcjonowania tego Funduszu, tj. do końca 2011 r. wydatkowano ok. 90 tys. zł, a stan Funduszu na koniec 2011 r. wynosił ok. 40.000 tys. zł. Nawet przyjmując, że w 2011 r. zawarto umowy na ponad 3000 tys. zł, to nadal jest to poniżej 10%. Zwracamy również uwagę na to, że utworzenie Funduszu nie zostało poprzedzone przeprowadzeniem analiz, które pozwoliłyby oszacować skalę problemów związanych z uzależnieniem od gier hazardowych, jak również od innych uzależnień behawioralnych. Natomiast te umowy, które zawarto w 2011 r., dotyczyły rozpoznania tych potrzeb. I to tyle. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo. Rozpoczynamy dyskusję. Do zadania pytań zgłosiła się pani poseł Zuba i pani poseł Masłowska. Jeżeli państwo posłowie chcą zadawać pytania, to proszę o zasygnalizowanie. Pani poseł Maria Zuba.

Poseł Maria Zuba (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, szanowni państwo, jak co roku przy sprawozdaniu z wykonania części 46 – Zdrowie, spotykamy się z tymi samymi problemami. W pytaniach wracamy do spraw dotyczących realizowanych inwestycji wieloletnich w szpitalach klinicznych uczelni medycznych w Łodzi i w Krakowie-Prokocimiu. Pamiętam, że w ubiegłym roku pan minister Szulc przyrzekał nam i deklarował, że te sprawy zostaną zakończone w 2011 r. Tymczasem nadal mamy taką sytuację, że Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, iż ma duże obawy co do zgodnego z harmonogramem zakończenia tej inwestycji. Bardzo proszę o wyjaśnienia w tym zakresie. Dlaczego Ministerstwu nie udaje się wprowadzić dyscypliny w zakresie terminowości, jak i zgodności z harmonogramem realizacji tych dwóch ważnych inwestycji, a także trzeciej inwestycji w Warszawie, dotyczącej szpitala pediatrycznego? Skąd wynikają te problemy? Jakie działania w tym zakresie zamierza podejmować Ministerstwo, żeby za rok ten temat nie był tu przez nas ponownie podejmowany?

Kolejna sprawa to sprawa dotycząca kompetencji. Mówiliśmy o tym również rok temu, kiedy wskazywaliśmy, że niekoniecznie jest tak, że z poziomu Ministerstwa mają być prowadzone placówki, które równie dobrze mogłyby być prowadzone z poziomu województwa. Te podmioty mogłyby prowadzić działalność leczniczą lub domy pomocy społecznej. Mam tu na myśli zakłady opiekuńczo-lecznicze, Dom Lekarza Seniora i Dom Pracownika Służby Zdrowia. Skąd wziął się ten przywilej, że właśnie te placówki są prowadzone z poziomu Ministerstwa i są finansowane z budżetu, co zresztą nie jest zgodne z prawem?

Nie wiem, czy powinniśmy dostosowywać prawo do tradycji, czy uporu Ministerstwa. W innych przypadkach były likwidowane gospodarstwa pomocnicze. Dokonano zmian w tym zakresie. Nie wiem, czy również działanie tych podmiotów nie powinno być dostosowane do obowiązującego prawa. W ubiegłym roku mówiliśmy o wykorzystywaniu środków finansowych w ramach różnych programów zdrowotnych niezgodnie z prawem. Ta sprawa była bardzo długo dyskutowana. Jak pamiętam, dotyczyło to wówczas ok. 30.000 tys. zł. Pan mister tłumaczył się, że tak naprawdę nie miał nawet świadomości, iż tak to funkcjonuje. Minął kolejny rok. Okazuje się, że kolejna kwota 23.000 tys. zł została wydatkowana z tych programów niezgodnie z prawem. Czemu mają służyć te programy?

Szanowni państwo, obserwując sposób realizacji tych programów zdrowotnych mam wrażenie, że te pieniądze tak naprawdę służą do promocji wojewodów. W naszym województwie wyraźnie taką to ma tendencję. Twarzą promującą te wszystkie programy jest twarz wojewody. Czy tak powinno się to odbywać? Były programu onkologiczne i kardiologiczne. Okazuje się, że w każdym przypadku urzędnik administracji rządowej zamiast zajmować się sprawami gospodarczymi objeżdża województwo i zmieniając kapelusze prowadzi promocję programu. Wygląda to tak, że to objeżdżanie się kończy i nadal brakuje zainteresowania. Szanowni państwo, nadal nie wytwarza to w społeczeństwie nawyku korzystania z tych programów. Uważam, że promowaniem

takich programów powinni zajmować się ludzie profesjonalni, przede wszystkim profesjonaliści, a także ludzie dotknięci chorobą, którzy maja doświadczenie i są bardziej wiarygodni, a nie urzędnicy administracji rządowej. Jakie jest stanowisko na ten temat? Co robi Ministerstwo Zdrowia, żeby takich przypadków nie było w terenie?

Najwyższa Izba Kontroli zwróciła uwagę na finansowanie wynagrodzeń szpitalnych koordynatorów transplantacyjnych. Chciałabym usłyszeć, jakie są to uwagi i jakie są konkretne zalecenia w tym zakresie? Co będzie tu czynić Ministerstwo, żebyśmy za rok nie usłyszeli ponownie tych uwag? Kolejna sprawa, to sprawa dotycząca programów wieloletnich. Jak się okazuje, programy wieloletnie są źródłem finansowania takich działań, które w ogóle nie mieszczą się w tych programach. Bardzo proszę o informację. Liczę tutaj na informację Najwyższej Izby Kontroli. W których z tych programów były realizowane zadania niemieszczące się w tych programach wieloletnich? Tyle mam pytań. Bardzo prosiłabym o to, żebyśmy w ramach naszej Komisji za kilka miesięcy rozpatrzyli właśnie te problemy, które co roku powtarzają się przy omawianiu budżetu resortu zdrowia. Należy je omówić i wypracować rozwiązania na tyle skuteczne, żebyśmy nie wracali do tego tematu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo pani poseł. Czy są jeszcze pytania lub uwagi państwa posłów? Jeżeli nie, to ja…

Poseł Gabriela Masłowska (PiS):

Są pytania.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Przepraszam panią poseł. Bardzo proszę, pani poseł Gabriela Masłowska.

Poseł Gabriela Masłowska (PiS):

Mam pytanie do pani rzecznik praw pacjenta. Dlaczego, pomimo wzrostu wydatków o ponad 20% w porównaniu z 2010 r., nie zrealizowali państwo ustawowego obowiązku zatrudnienia wymaganej liczby rzeczników praw pacjenta? Ta wymagana liczba miała zgodnie z ustawą wynosić 50%, tymczasem w zaledwie 33% placówek był zagwarantowany dostęp do rzeczników praw pacjenta w szpitalach psychiatrycznych. Natomiast, jak rozumiem, mamy do czynienia ze wzrostem zatrudnienia w administracji o 11 osób. Proszę państwa, z mojego doświadczenia w pracy poselskiej, z moich obserwacji wynika, że niezależnie od ustawowych przesłanek potrzeby powołania rzeczników praw pacjenta w szpitalach psychiatrycznych, w Polsce pojawia się nowe zjawisko.

To zjawisko polega na tym, że często bardziej śmiało niż do tej pory osoby bliskie, a także często miejskie ośrodki pomocy rodzinie, pod byle jakim pretekstem, często zmyślonym, czy fikcyjnym, kierują osoby, których chcą się pozbyć z domu, np. w celu zwolnienia jakiejś powierzchni mieszkania, do leczenia w zamkniętych szpitalach psychiatrycznych. Proszę państwa, to jest wielka sprawa i bardzo bolesny problem, gdyż często ci ludzie są na tyle przerażeni tą sytuacją, że nie mają siły bronić się przed tym zjawiskiem. Dlatego uważam, że rzecznik praw pacjenta w szpitalu psychiatrycznym mógłby w tym momencie świetnie spełnić swoje zadanie. Ci ludzie często napotykają na zmowę – tak można powiedzieć – ze strony miejskiego ośrodka pomocy rodzinie, rodziny, a także lekarzy psychiatrów, czy biegłych psychiatrów. Mam dowody na to, o czym mówię. Dlatego m.in. osoba, którą trzeba w takiej sytuacji ratować, jedzie jutro z Lublina do Krakowa. Tam będzie szukać obiektywnej opinii.

Wobec tego pytam, proszę państwa, dlaczego do tej pory np. w województwie opolskim i w województwie lubelskim nie było do tej pory ustanowionych rzeczników praw pacjenta psychiatrycznego, pomimo tego, że na ten cel były zarezerwowane środki? Dlaczego pani rzecznik zaniedbuje tak ważne kwestie? Mam jeszcze jedną sprawę, która też budzi moje zdziwienie i niepokój. Z jednej strony mamy do czynienia z ogromnym niedofinansowaniem służby zdrowia. W województwie lubelskim szpitalom nie zapłacono za tzw. nadwykonania za 4 lata wstecz. W związku z tym w wielu szpitalach sytuacja jest dramatyczna. Tymczasem nie wykorzystano kwoty ponad 240.000 tys.

zł z zaplanowanych środków na realizację programu wsparcia jednostek samorządu terytorialnego w działaniach stabilizujących system ochrony zdrowia. Rozumiem, że jest to inne przeznaczenie, ale czy wobec tego te środki zostały zaplanowane w zbyt dużej kwocie, przekraczającej potrzeby, a więc czy mieliśmy do czynienia z niewłaściwym planowaniem? Czy w związku z tym nie należałoby się zastanowić nad innym rozdziałem środków przeznaczonych na zdrowie tak, żeby nie było tak wielkich pozycji niewykorzystanych, a jednocześnie, żeby w innym miejscu nie brakowało na elementarne zadania w zakresie ochrony zdrowia w placówkach ochrony zdrowia?

No i oczywiście Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych, na ten temat już powiedziano. Odnoszę jednak wrażenie, że pan z Najwyższej Izby Kontroli bardzo łagodnie podszedł do tego problemu w swojej wypowiedzi, czy też pan minister. Przepraszam, ale nie pamiętam. Powiedział, że są zaplanowane nowe zadania, wobec czego zapewne te 40.000 tys. zł zostanie wykorzystane w kolejnym roku. Jakie my mamy gwarancje? Poza tym, czy nie jest to robione na siłę? Jeżeli po raz kolejny, w kolejnym roku te środki są niewykorzystane, chociaż rozszerzono zakres zadań dla tego Funduszu nie tylko do uzależnień od hazardu, ale także od innych uzależnień, to być może te pieniądze są po prostu za duże? W moim przekonaniu to sprzyja wykorzystaniu środków na cele obsługi administracyjno-technicznej Funduszu. Przeczytajmy dokładnie opinię. Wynika z niej, że w poprzednim roku trzykrotnie więcej środków zużyto na obsługę administracyjną niż na realizację zadań. Jaką mamy gwarancję, że te pieniądze będą sensownie wykorzystane w przyszłym roku? Czy minister zdrowia jest rzeczywiście przekonany, że istnieje uzasadnienie dla istnienia tego Funduszu, skoro mamy tu problemy z wykorzystaniem środków, a gdzie indziej tak bardzo ich brakuje? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuje bardzo. Pani poseł Zuba jeszcze raz poprosiła o głos.

Poseł Maria Zuba (PiS):

Ja tak króciutko. Czy pan minister podziela wątpliwość co do zasadności istnienia Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych? I druga sprawa. W ostatnich dniach obiegła media informacja na temat drastycznych warunków w szpitalach psychiatrycznych. Przyznam, że oglądanie tych scen po prostu budzi niesamowity ból. Co wobec tego zamierzacie państwo robić, żeby tę sytuację poprawić? Myślę, że wydatkowanie pieniędzy dla samego wydatkowania nie jest naszym celem. Tak naprawdę chodzi o to, żeby poprawiać jakość życia Polaków. Natomiast to, co widzieliśmy na ekranach telewizorów woła o pomstę do nieba, żeby w takich warunkach w cywilizowanym XXI wieku byli leczeni pacjenci, którzy wymagają szczególnej opieki i troski. Co resort zamierza robić w tym zakresie? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo pani poseł. Pani poseł, kontynuując wątek pani poseł mam jednak do pana ministra inne pytanie w zakresie pacjentów placówek psychiatrycznych oraz placówek, które leczą takich pacjentów. Jakie po tym filmie wdrożono postępowanie wyjaśniające? W tym przypadku chciałabym, żebyśmy jako posłowie potrafili rozdzielić dwie rzeczy – realizację określonych świadczeń przez świadczeniodawców i to, do czego jest powołane Ministerstwo Zdrowia. Jakie działania podejmie Ministerstwo Zdrowia, albo rzecznik praw pacjenta, żeby można było wyjaśnić sytuację, którą pokazywały media? Jednak nie chciałam się na tym skupiać.

Mówiąc o sprawach związanych z częścią opinii Komisji Zdrowia, chciałabym panu posłowi Orzechowskiemu bardzo serdecznie podziękować w imieniu Komisji Finansów Publicznych za bardzo rzetelne przygotowanie tej informacji i pokazanie wszystkich problemów tam, gdzie jest realizowanie zadań przez ministra zdrowia. Na posiedzeniach Komisji Zdrowia wielokrotnie zastanawiano się przy programach zdrowotnych, w jaki sposób spowodować, żeby te programy były realizowane. Pewnie żadne działanie w tym zakresie nie jest zabronione. Jeżeli każdy z nas potrafiłby się włączyć w promowanie, poza sytuacją, którą dość krytycznie oceniła pani poseł Zuba, to zapewne mielibyśmy lepsze efekty zdrowotne. Ja jednak chciałam jeszcze podziękować pani rzecznik praw pacjenta za zajmowanie się sprawami pacjentów psychiatrycznych. Zapewne zdarzają się

sytuacje, o których mówiła pani poseł Masłowska. Pewnie tak, jak przy interpelacjach, również korzystamy z pomocy przy interwencjach. Bardzo serdecznie dziękuję.

Mam pytanie do pana ministra w sprawie Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych. Tak naprawdę, jeżeli pamiętamy ustawę o grach hazardowych, to te pieniądze, o ile nie będą przeznaczone na Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych, to będą przeznaczone m.in. dla ministra kultury i dla ministra sportu, bo tak zostały podzielone pieniądze, które zostają w części przeznaczone na niektóre cele. Przypominam rozwiązanie ustawowe. Mówiliśmy o potrzebie powołania Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych. Jestem bardzo mocno zaskoczona, że tak niskie jest wykorzystanie tego Funduszu w okresie dwóch ostatnich lat. Wielokrotnie próbowałam interweniować. W procedurze umieszczania osób, które są uzależnione od hazardu, które poczyniły ogromne szkody swoim rodzinom, współmałżonkom, dzieciom i nie tylko, istnieje ogromy problem z umieszczeniem takich osób w ośrodku. Jeśli już dochodzi do umieszczenia takiej osoby w ośrodku, to tak naprawdę nie wiemy, przez jaki okres ta osoba może przebywać w ośrodku i czy może podjąć jedną, czy dwie terapie.

Takich ośrodków jest mało. Ośrodków zajmujących się rozwiązywaniem problemów hazardowych, jeżeli nie są związane z zakładami psychiatrycznymi, to z tego, co zdążyłam rozeznać, w kraju są tylko dwa takie ośrodki. Zatem mam pytanie na kanwie tego. Czy i jak pan minister ocenia ten Fundusz? Jak w przyszłości będzie można rozmawiać o funkcjonowaniu Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych? Jak państwo oceniacie zapotrzebowanie? Jaka jest procedura przyjmowania i procedura leczenia od tego uzależnienia? Jeżeli w ustawie zostały zapisane zbyt wysokie środki, to w jakim terminie będzie można pokusić się o nowelizację ustawy? Wtedy te pieniądze mogłyby być przeznaczane m.in. na inne cele. Zgodnie z przepisami te środki – niestety – mogą być wykorzystane tylko na ten cel. Chodzi o to, aby dość sensownie można było podejść do państwa uwag, że administracja kosztuje więcej niż realizacja programów terapeutycznych.

I jeszcze pytanie. Czy są jeszcze pytania lub uwagi państwa posłów? Nie widzę. Panie ministrze, bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Cezary Rzemek:

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, szanowni państwo, postaram się odpowiedzieć w takiej kolejności, w jakiej zadawali państwo pytania. Jeżeli mogę, to rozpocznę od inwestycji. Inwestycja w Łodzi zakończy się w tym roku. Potwierdzenie od rektora Górskiego, od rektora Uniwersytetu Medycznego przyszło w poniedziałek. Rektor zapewnia, że cały proces będzie zakończony w tym roku.

Jeżeli chodzi o Kraków, to rzeczywiście było tam opóźnienie. Było to problematyczne ze względu na drogę sądową. Na drogę sądową wstąpiła jedna z fundacji ochrony środowiska, fundacja ekologiczna. Dopiero 20 marca tego roku został wreszcie wydany wyrok, na podstawie którego od 15 października br., ponieważ teraz jest sezon ochronny, będą mogły rozpocząć się prace budowlane. W pierwszej kolejności rozpoczęta zostanie wycinka drzew na terenie, na którym ma powstać szpital. Faktycznie były tam opóźnienia z tego tytułu, że przez ponad dwa lata trwał proces sadowy.

Jeżeli chodzi o inne inwestycje, np. w Warszawie, to nie widzimy tu zagrożenia. Wszystko idzie wręcz wzorcowo, w terminie i zgodnie z harmonogramem. Inwestycja powinna zakończyć się w całości w 2014 r. Taki jest harmonogram. Jeżeli chodzi o Dom Lekarza Seniora i Dom Pracownika Służby Zdrowia, to są to jednostki utworzone przez ministra zdrowia jako jednostki budżetowe. Dlatego są finansowane w taki, a nie w inny sposób. Jeżeli chodzi o programy zdrowotne, to minister zdrowia przeprowadza konkursy. Minister zdrowia zawiera również z poszczególnymi podmiotami umowy na ich realizację. Szczerze mówiąc, jeszcze nigdy nie zdarzyło się, żeby wojewodowie otrzymali od nas jakieś środki na realizację i na promocję. Być może tworzyli jakieś własne programy. Wtedy mogli prowadzić taką promocję poprzez urząd wojewódzki. My mamy na podstawie umowy koordynatorów w każdym województwie i przeważnie jednego koordynatora centralnego, który nadzoruje całą profilaktykę.

Jeżeli chodzi o koordynatorów, to prawda. Najwyższa Izba Kontroli w kolejnym roku pokazuje nam nieprawidłowość, którą jest brak podstaw do finansowania. Jednak my w tym akurat przypadku podajemy podstawę do finansowania koordynatorów. Jest to art. 38 ustawy o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów oraz program wieloletni pod nazwą „Narodowy rozwój medycyny transplantacyjnej", który został ustanowiony uchwałą w 2010 r. Tutaj mamy tę rozbieżność. W tym roku na pewno będziemy chcieli też w ramach korespondencji i rozmowy z Najwyższą Izbą Kontroli, a także przy następnej okazji kontroli, co będzie niedługo, gdyż kontrole mamy często, wyjaśnić tę sprawę ostatecznie, żeby w sprawozdaniu Najwyższej Izby Kontroli za 2012 r. taka pozycja już się nie pojawiła.

Jeżeli chodzi o niewykorzystanie planu „B" i możliwości przeniesienia środków i zapłaty za „nadwykonania", to jak pani wspomniała nie ma takiej możliwości, gdyż finansuje je Narodowy Fundusz Zdrowia. Dlaczego te pieniądze nie zostały wykorzystane? Pamiętamy, że na realizację całego programu zaplanowano 1.300.000 tys. zł. Faktycznie zrealizowano ponad 55% tego planu. Przypomnę, że duża część jednostek przechodziła przez sito. Wszystkie jednostki przechodziły przez Bank Gospodarstwa Krajowego, gdzie musiały przedstawić swój program restrukturyzacji oraz swoją sytuację w przyszłości. Następnie trafiało to do Narodowego Funduszu Zdrowia. Bardzo duża liczba jednostek odpadała na pierwszym etapie. Niestety, część wniosków musiała być przygotowana nie w standardzie poszczególnej jednostki, ale według tego, co minister zdrowia podpisał z Bankiem Gospodarstwa Krajowego i Narodowym Funduszem Zdrowia. Duża liczba jednostek nie przeszła tej weryfikacji z różnych powodów. Czasami były to naprawdę błahe powody, które jednak uniemożliwiały jednostkom naprawienie tego. Czasem po prostu były to takie względy, że jeśli ktoś chciał zlikwidować zakład, ale zostawił jego część i nie zlikwidował go całkowicie, a jednak chciał skorzystać z planu „B", to przy zmniejszeniu działalności, a nie przy jej likwidacji, automatycznie wypadało to z programu. Jednak są to szczegóły dotyczące poszczególnych wniosków, które napływały.

Jeżeli chodzi o Fundusz Rozwiązywania Problemów Hazardowych, to cała prawda jest taka, że wykorzystanie tych środków na dzień dzisiejszy jest bardzo małe, jak państwo widzą. Mamy podpisane umowy. W 2011 r. podpisaliśmy umowy na 3000 tys. zł. Chcemy to dobrze przygotować i wydatkować te pieniądze w ramach tych programów. Umowy, które teraz mamy, są zawarte z ekspertami. Umowy są pozawierane z firmami, z podmiotami, które określą, jak dobrze promować, gdyż Fundusz jest powołany do objęcia profilaktyką zarówno samych uzależnionych, jak i ich rodziny. Ten aspekt społeczny także odgrywa tu rolę, ponieważ – jak wspomniała pani przewodnicząca – są to dramaty całych rodzin, a nie tylko samego chorego. Leczenie odbywa się tu tak samo, jak w przypadku osób uzależnionych przy innych uzależnieniach. Nie ma tu innej metody. Będziemy się starali do końca tego roku, a może nawet wcześniej przedstawić, przy okazji kolejnych spotkań z państwem, w jakim kierunku ten Fundusz się rozwinie i jak będą wydatkowane pieniądze. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Jeszcze przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli. Bardzo proszę.

Zastępca dyrektora departamentu w NIK Marek Trosiński:

Chciałbym odpowiedzieć pani poseł na pytanie dotyczące programu wsparcia jednostek samorządu terytorialnego w działalności stabilizującej system ochrony zdrowia. Najwyższa Izba Kontroli zgłosiła zastrzeżenia do kwoty 98.677 tys. zł. Środki na dotacje dla tych jednostek w ramach programu pochodziły z rezerwy celowej i mogły być przeznaczone wyłącznie na cel, na jaki rezerwa została utworzona. Podobne zastrzeżenie zgłaszaliśmy po ubiegłorocznej kontroli budżetowej. Efektem tego była niewielka zmiana programu rządowego. Nie zmieniono jednak zamkniętego katalogu zadań, które mogą być finansowane w ramach programu. W ocenie Najwyższej Izby Kontroli dotacja nie mogła być udzielona na sfinansowanie wydatków majątkowych związanych z modernizacją, remontami oraz zakupem aparatury medycznej do nowopowstałych spółek oraz innych samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, a także na spłatę zobowiązań cywilnoprawnych innych niż określone w programie.

Przy Funduszu uzależnień i samych uzależnieniach behawioralnych, bo dotyczy to wszystkich uzależnień, poza uzależnieniami od środków psychoaktywnych, leczenie jest finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia jako świadczenie gwarantowane. W ubiegłym roku, czyli w 2011 r. leczono 3278 osób. Koszty, które Fundusz wydatkował na te świadczenia, wyniosły ponad 2000 tys. zł.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo. Rozumiem, że nie ma więcej pytań. Odpowiedzi zostały udzielone. Pani poseł Zuba nie otrzymała jeszcze odpowiedzi na swoje pytanie.

Poseł Maria Zuba (PiS):

Chciałabym, żeby pan minister zechciał powiedzieć kilka słów o tym, co ze szpitalami psychiatrycznymi, czyli na temat obowiązujących standardów leczenia w tych szpitalach.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Myślę panie ministrze, że doprecyzujemy to pytanie. Pani poseł mówiła o pewnej audycji. Tak, że poza standardami, co będzie się działo w tej konkretnej sprawie, o którą przekazywały media? Dziękuję.

Podsekretarz stanu w MZ Cezary Rzemek:

Dziękuję, Po pierwsze, wystosowaliśmy do wojewodów prośbę o kontrolę szpitali psychiatrycznych w kilku województwach. Te kontrole odbyły się. Wiem, że interweniowała również pani rzecznik i może szeroko opisać swoje działania, których dokonała. Efekty kontroli wszyscy znamy z mediów. Natomiast minister zdrowia oczywiście odpowiada za system. W ramach swojej odpowiedzialności co roku przeznaczamy pieniądze na modernizację starych i budowę nowych, spełniających wymogi ośrodków psychiatrycznych, bez względu na to, czy jest to rozbudowa, dobudowa, czy dostosowanie poprzez wymianę sprzętu. Na to przekazujemy co roku środki. W tym kierunku ten plan będzie dalej realizowany. Oczywiście, wszystkim ośrodkom nie pomożemy w jednym roku. Widzimy już zmiany w niektórych ośrodkach. Jak mówię, będziemy dalej konsekwentnie przeznaczać na to pieniądze. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Jeszcze pani poseł.

Poseł Gabriela Masłowska (PiS):

Panie ministrze, jest jeszcze sprawa wykorzystania tych środków i warunków, jakie tam są. Przepraszam, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Pani poseł Masłowska poprosiła pana ministra, żeby udzielił jeszcze odpowiedzi. Myślę, że rzecznik praw pacjenta, pani minister Kozłowska, również udzieli odpowiedzi na zadane pytanie. Jeszcze raz pan minister Rzemek, a potem pani minister Kozłowska.

Podsekretarz stanu w MZ Cezary Rzemek:

Dziękuję. Oczywiście, jeżeli przeznaczamy pieniądze na remont, czy doposażenie, to w tej chwili co najmniej dwa razy w roku jeździmy do takich jednostek i patrzymy, co się dzieje. Zresztą żądamy też dokumentacji fotograficznej od tych podmiotów, które dostają od nas pieniądze. Dlatego widzimy, jak następuje dostosowanie, podnosi się komfort jakości zarówno pracy, jak i przebywających tam pacjentów. Będziemy to monitorować. Mówiłem już o tym, że prosiliśmy wojewodów o monitorowanie. Jest im łatwiej, a zresztą jest taka droga, że zwracamy się do wojewodów. Wojewoda wysyła swoich konsultantów, którzy tam jadą. My reagujemy na informacje, które uzyskamy, przy czym przeważnie zdarza się tak, że wojewoda jeszcze zanim przekaże informację ministrowi, już telefonicznie interweniuje w naszym imieniu u nadzorującego szpital podmiotu, czyli jakiegoś samorządu. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Rzecznik praw pacjenta. Bardzo proszę pani minister.

Rzecznik praw pacjenta Krystyna Barbara Kozłowska:

Dziękuję pani przewodnicząca. Rzeczywiście, pani poseł, problem pacjentów psychiatrycznych jest szczególny. M.in. z tego powodu w 2004 r. wystąpiłam z taką inicjatywą, aby stworzyć sieć rzeczników praw pacjenta szpitala psychiatrycznego. Później była nowelizacja tej ustawy i mamy tych rzeczników praw pacjenta szpitala psychiatrycznego.

Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego jasno precyzuje kryteria, które musi spełniać tego typu rzecznik. Są to osoby, które pracują samodzielnie. Są to osoby, które muszą mieć odpowiednie wykształcenie. Są to osoby, które powinny mieć doświadczenie w pracy z pacjentami psychiatrycznymi. Oprócz tego, powinny jeszcze mieć taką szczególną osobistą cechę, jaką jest empatia do innych ludzi. Ja powiem pani tylko, ile konkursów przeprowadziłam w ubiegłym roku. Odbyły się 33 nabory. Było 209 ofert. Z tej liczby wyłoniliśmy 6 osób. Proszę mi wierzyć, że do tak ciężkiej pracy naprawdę trudno jest znaleźć ludzi, którzy są odpowiednio przygotowani. Poza tym, jest bardzo duża rotacja. Bardzo dużo rzeczników zwalnia się. Zwalniają się z tego powodu, że często współpraca z personelem medycznym jest bardzo trudna i oni po prostu nie dają rady. Często odchodzą z płaczem. Często są też podkupywani przez dyrektorów szpitali, gdyż dyrektorzy nie chcą mieć tego problemu. Z tych powodów wygląda to tak, jak wygląda.

Natomiast, jeśli chodzi o sytuację w szpitalach psychiatrycznych w zakresie bezpieczeństwa pacjentów, to ja w ubiegłym roku przede wszystkim wystąpiłam do głównego inspektora budowlanego, do głównego inspektora sanitarnego i do komendanta Państwowej Straży Pożarnej z prośbą o przeprowadzenie kontroli we wszystkich podległych im placówkach psychiatrycznych na terenie kraju. Takie kontrole zostały przeprowadzone. Efekty tych kontroli zostały przekazane organom, które powinny się tym zająć. Otrzymał je m.in. minister zdrowia i organy założycielskie. Poza tym, w ubiegłym roku prezes Najwyższej Izby Kontroli zwrócił się do mnie, a zresztą nie tylko do mnie, gdyż także do innych organów, z pytaniem o wskazanie obszarów, w których warto byłoby przeprowadzić kontrole. To właśnie ja zwróciłam uwagę na sytuację, jaka jest w szpitalach psychiatrycznych i m.in. powołałam się na to, jakie niedoskonałości i niedociągnięcia stwierdziłam w szpitalach psychiatrycznych. Ponadto w ubiegłym roku, przy tak małym składzie osobowym, jaki mam, przeprowadziłam 22 kontrole, z czego w 13 stwierdzono błędy, a przede wszystkim łamanie praw pacjenta. Tylko tyle mogę powiedzieć.

Poseł Gabriela Masłowska (PiS):

Dlaczego nie ma rzeczników w województwie lubelskim?

Rzecznik praw pacjenta Krystyna Barbara Kozłowska:

Wie pani, ja nie mam na to żadnego wpływu, bo po prostu ogłaszane są konkursy. Proszę mi wierzyć, że w tym roku było już w sumie 8 naborów. Proszę mi wierzyć, że akurat nikt z województwa lubelskiego nie chce pracować w szpitalu psychiatrycznym. Tam jest dużo szpitali. Ja wiem o tym. Są one bardzo rozrzucone. To też jest problem. Ja nie mogę dać jednej osoby na cały etat do oddziału, w którym jest np. 30 osób. W uzasadnieniu do ustawy o ochronie zdrowia psychicznego napisano, że taki rzecznik powinien mieć pod sobą przynajmniej 500 osób. Wiadomo, że kiedy placówki są tak rozrzucone, to jest to bardzo trudne logistycznie.

Bardzo chciałabym, żeby zgłosił się np. ktoś z województwa opolskiego. Była ostatnio nawet jedna kandydatka, ale jej oczekiwania finansowe nie były możliwe do zaspokojenia.

Poseł Gabriela Masłowska (PiS):

Ile zarabia rzecznik?

Rzecznik praw pacjenta Krystyna Barbara Kozłowska:

Ok. 4 tys. zł brutto, więc wydaje mi się, że nie jest to taka najgorsza pensja, prawda? A jednak na taką pensję ludzie się nie decydują. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Krystyna Skowrońska (PO):

Dziękuję bardzo. Po tej burzliwej dyskusji myślę, że na wszystkie zadane pytania państwo ministrowie odpowiedzieli. Chciałabym stwierdzić, że zakończyliśmy realizację punktu trzeciego posiedzenia Komisji.

Chciałabym serdecznie podziękować panu ministrowi Cezaremu Rzemkowi wraz z jego zespołem, a także rzecznikowi praw pacjenta, pani minister Krystynie Kozłowskiej z zespołem, pani minister Hannie Majszczyk, przedstawicielom Najwyższej Izby Kontroli, pracownikom sekretariatu Komisji, a także paniom i panom posłom.

Przypominam, że o godz. 18.00 ponownie spotykamy się w sali nr 106. Zamykam posiedzenie Komisji Finansów Publicznych.